

FOAIE PAROHIALĂ IANUARIE 2022

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catolicamd.ro

Lupta
spirituală,
punctul de
plecare în
urmarea
lui Cristos

*Dumnezeu este exigent, dar nu are alte
exigențe decât cele ale iubirii sale.*

Fericitul Vladimir Ghika

În lumea relativistă și permisivă în care trăim, și creștinii practicanți pot cădea cu multă ușurință în atât de des folositul „Merge și așa!”; de aceea m-am gândit să vorbesc despre necesitatea de a lua în serios mântuirea sufletului nostru și despre necesitatea de a fi mereu angajați în lupta spirituală, lupta pentru desăvârșirea sufletului. Sfântul Paul ne spune: „Nu vă înșelați: Dumnezeu nu permite să fie luat în răs, căci ceea ce seamănă omul aceea va și secera” (Galateni 6,7).

Sfânta Scriptură, în ultima sa carte, are aceste cuvinte foarte grele, chiar dure: „Cunosc faptele tale, că nu ești nici rece, nici cald. O, de ai fi sau rece, sau cald! Dar pentru că ești astfel, căldicel,

nici cald, nici rece, am să te vărs din gura mea. Pentru că spui: «Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu am nevoie de nimic», dar nu știi că tu ești mizerabil, vrednic de milă, sărac, orb și gol”

(Apocalips 3, 15-17).

Cu toate că multe mistere și fapte minunate au fost descoperite de sfinții învățători ai Bisericii și au fost înțelese în această viață de sufletele sfinte, totuși, cea mai mare parte dintre ele rămâne încă de spus și chiar de înțeles. De aceea, **în Cristos trebuie săpat adânc, pentru că El este ca o mină bogată în care se află numeroase filoane de comori în care, oricât de mult s-ar săpa, nu se ajunge niciodată până la capăt. Ba mai mult, în fiecare filon se descoperă noi filoane de bogății** (Sf. Ioan al Crucii).

Orice proces evolutiv al vieții creștine are ca fundament experiența apropierii și a comuniunii cu Isus Cristos, cu Evanghelia sa. Evanghelia este prima carte a unei spiritualități mereu actuale. Este vorba de a alege, de a urma un filon particular, care să ne conducă la identitatea unui model de imitat. Înainte de toate, spiritualitatea creștină din toate timpurile se prezintă ca o luptă, ca o bătălie.

Lupta spirituală, renunțarea sau lepădarea de sine este punctul de plecare în urmarea lui Cristos și o condiție indispensabilă a vieții creștine autentice, a vieții creștine luate în serios. Sfântul

Paul ne spune: „Nu primește coroana decât acela care a luptat după regulament” (2Timotei 2,5).

Ținta nu este ușor de atins, dacă nu se pornește de la convingerea că viața este o luptă pentru sfințenie - „*Fiiți sfinți, căci eu sunt sfânt!*” (Levitic 20,7) - care voiește să conducă la întâlnirea lui Dumnezeu cu omul, prin contemplarea iubirii și bunătății lui Dumnezeu, pe de o parte, iar pe de altă parte, luând în considerare acest om înclinat spre pornirile rele și spre patimile vicioase.

Lupta este posibilă prin intermediul încrederii depline în Dumnezeu, urmându-l pe Cristos, Conducătorul oștirii acelor care voiesc să combată răul, sprijinind pe El certitudinea victoriei, fără nici o înfumurare.

Mijlocul cel mai eficient în această luptă interioară, pentru a câștiga virtuțile, este rugăciunea, iar armele principale sunt meditația, evlavia față de Sfânta Fecioară Maria, iubirea crucii, frecvența Împărtășanie euharistică, sacramentală și spirituală.

În același mod în care antrenamentul conduce cu ușurință la victorie, la fel exercitarea virtuții creștine conduce la perfecțiune. Virtutea, de fapt, se cucerește zi

*„**Îmbrăcați-vă cu armura lui Dumnezeu**», spune Apostolul Paul, cu înțelesul că ceea ce vine de la Dumnezeu ne apără, pentru a rezista împotriva atacurilor celui rău. Este clar? Nu ne putem gândi la o viață spirituală, la o viață creștină, fără împotrivirea la ispite, fără lupta împotriva diavolului, fără să ne îmbrăcăm cu armura lui Dumnezeu, care ne dă forță și ne apără”.*

(Papa Francisc)

de zi, iar sfințenia este rodul luptei spirituale cotidiene.

„E necesar să te pregătești cu toată promptitudinea sufletului pentru această luptă, deoarece coroana nu este dată decât aceluia care luptă vitejește”. „Trebuie să întreprinzi o continuă și foarte severă luptă cu tine însuși”. A refuza necesitatea luptei spirituale înseamnă, de fapt, a falsifica realitatea și stabilirea eronată a oricărui program de perfecțiune care face sterile multe eforturi cu privire la aceasta. Nu este de acceptat un optimism nechibzuit, care este în afara realității vieții spirituale. **„Nimeni să nu creadă că va putea dobândi adevăratele virtuți creștine, nici că-l va putea sluji pe Dumnezeu cum se cuvine, dacă nu voiește să lupte cu sine însuși”. Acceptarea acestui principiu este decisiv în viața spirituală.**

Pentru faptul că nu se sesizează această luptă și i se acordă puțină atenție, s-a întâmplat și se întâmplă că victoriile sunt dificile, rare, imperfecte și nestatornice. Trebuie atrasă atenția asupra faptului că lupta trebuie întreprinsă cu curaj. Din această școală de întrecere spirituală sunt eliminați repede leneșii, nehotărâții, indecizii, cei care se complac în neglijență.

Este fundamental ca orice suflet care aspiră la unirea cu Dumnezeu să accepte coerent și total legea luptei spirituale. Mulți nu ajung până la ținta perfecțiunii, deoarece, „după ce au doborât trudnic viciile majore”, nu vor să continue lupta împotriva „nenumăratelor capricii și a pasiunilor mărunte”, care,

încet-încet, sfârșesc prin a subjugă sufletele indecise.

Pentru a înainta în virtute și pentru deveni o persoană „cu adevărat spirituală, și nu doar cu numele”, este necesar să se persevereze în renunțarea la sine pentru a-l urma și imita pe Cristos răstignit și pentru a se uni cu El, prin iubire. Această luptă spirituală și victoria care se urmărește nu sunt scop în sine, ci sunt o exigență a iubirii lui Dumnezeu. Cel care iubește luptă și cine luptă învinge: „Aceasta este legea iubirii imprimată de însăși mâna Domnului în inima slujitorilor săi fideli”.

Lupta nu se sfârșește decât odată cu viața pământească. Nu se poate proclama victoria dacă nu se învinge în ultima bătălie, cea mai importantă.

Marea luptă se desfășoară mai ales în jurul voinței, care în om este puterea dominatoare, regina tuturor celorlalte puteri și facultăți. Ea le guvernează; de ea depinde viața noastră morală, deoarece toate actele umane își au bunătatea sau răutatea lor de la scopul pe care și-l propun. Dacă voința e bine ordonată, persoana întregă este bine ordonată. De aceea, este necesar un plan însemnat de luptă, pentru ca voința să fie biruitoare în lupta pentru sfințire.

Orice drum spre perfecțiune, orice urmare a lui Isus Cristos comportă o renunțare fermă și responsabilă la sine și la bunurile pământești și, în același timp, liberă și totală adeziune de iubire față de Dumnezeu. Libera opțiune

pentru sfințenie este premisa fundamentală a fiecăruia dintre noi.

Isus a spus: „**Dacă VREI să fii desăvârșit**” (Matei 19, 21) și „**dacă cineva VREA să vină după mine**” (Luca 9, 23). Harul lui Dumnezeu se altoiește pe o voință liberă, orientată spre bine, făcând-o progresiv mai robustă și mai curajoasă: „Pe drumul spiritului, cu cât se înaintează mai mult, cu atât se dobândește mai multă putere și vigoare”. Voința, încrezându-se în ajutorul harului, se va exersa într-o continuă și reînnoită capacitate de decizie și de alegere, deoarece lupta trebuie acceptată în mod deliberat, trebuie voită și actualizată.

În această luptă spirituală, suntem îndrumați să ne supunem și să sacrificăm ceea ce este cel mai nobil și mai prețios în om, voința liberă, supremei iubiri a lui Dumnezeu: „E necesar să ne orientăm astfel voința, încât s-o

conformăm în toate voinței lui Dumnezeu”.

Voința umană, renunțând la iubirea de sine, se întâlnește, se unește, se transformă și se contopește cu voința lui Dumnezeu. Această unire intimă a sufletului cu Dumnezeu face în așa fel încât sufletul „să nu voiască nimic, să nu gândească nimic, să nu dorească nimic, să nu vadă nimic” în afară de voința lui Dumnezeu, pentru a se transforma în ea și pentru a fi pe deplin mulțumit și fericit.

Mulți autori din perioade diferite și din diferite școli de spiritualitate nu numai că au insistat asupra necesității luptei spirituale, dar au și propus armele de luptă pentru a dobândi victoria. În acest sens, ca un îndemn, vă propun cuvintele Sfântului Apostol Paul din *Scrisoarea către Efeseni* 6, 14-17:

Pr. paroh Mihai Mărtinaș

„În rest, întăriți-vă în Domnul și în fața puterii lui! Îmbrăcați-vă cu armura lui Dumnezeu ca să puteți sta în picioare în fața înșelătoriilor diavolului, căci noi nu avem o luptă împotriva sângelui și trupului, ci împotriva conducătorilor, împotriva autorităților, împotriva puterilor acestei lumi a întunericului, împotriva duhurilor răului care sunt în înălțimi! De aceea, luați armura lui Dumnezeu ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și după ce veți fi învins toate, rămâneți în picioare! Așadar, stați drepti, încinși la coapse cu adevărul și îmbrăcați cu platoșa dreptății, având încălțăminte în picioare, fiind gata pentru evanghelia păcii! Să țineți întotdeauna scutul credinței cu care veți putea stinge săgețile aprinse ale Celui Rău! Luați și coiful mântuirii și sabia duhului care este cuvântul lui Dumnezeu! Faceți orice fel de rugăciuni și cereri în Duh în orice timp! Pentru aceasta fiți vigilenți și statornici în rugăciune pentru toți sfinții și pentru mine, ca să mi se dea cuvântul care să-mi deschidă gura, ca să fac cunoscut cu îndrăzneală misterul evangheliei pentru care am fost trimis în lanțuri, ca să am curajul să vorbesc așa cum trebuie!”